

Nu uita!

... femeia bogată din Sunem a observat că Elisei era „un om sfânt al lui Dumnezeu” (2 Regi 4:9). Și apoi a hotărât să-i dea lui o odaie mică de sus unde să stea de fiecare dată când trecea pe la ei. De unde știa ea că el este un om al lui Dumnezeu? Din lucrurile mici. A văzut cum stătea la masă, cum mânca, cum vorbea, cum era îmbrăcat Elisei... Și toate acestea arătau că el era un om deosebit. Ce arată despre noi gesturile mici și neînsemnate pe care le facem? Pot să-și dea oamenii seama că noi suntem copiii lui Dumnezeu? ■ **R. C.**

Să ne rugăm pentru:

... **cei nemântuiți care vizitează Casa Domnului.** Dumnezeu să le vorbească personal prin închinare, prin predicarea Cuvântului și să-i cerceteze prin Duhul Sfânt, pentru a le mântui sufletul.

... **cei aflați în căutarea unui loc de muncă.** Domnul să le întărească credința, să le mângâie inimile adesea mâhnite și să scoată în calea lor oportunități pentru a-și găsi un loc de muncă binecuvântat.

“Căci El este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate.” (Ioel 2:12b)

ANUNȚ

Marti, 17 februarie 2015, de la orele 19, imediat după timpul de rugăciune al bisericii, va avea loc “Darea de seamă” din acest an, la care sunt așteptați să participe toți membrii bisericii noastre. Întâlnirea se va încheia cu o masă de dragoste.

Vă stau la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale:

Pastor **Nelu Filip**: tel. 0745-306431
Prezbiter **Sandu Guler**: tel. 0722-510842
Prezbiter **Eusebiu Stănilă**: tel. 0722-800691
Diacon **Romică Florescu**: tel. 0721-644073
Diacon **Flavius Măguran**: tel. 0740-450238

ÎNTÂLNIRILE BISERICII

DUMINICĂ : 9 - 12 Serviciu divin
18 - 20 Serviciu divin
MARȚI : 18 - 20 Rugăciune
JOI : 18 - 20 Serviciu divin
SÂMBĂȚĂ : 18 - 20 Seara tinerilor

Colectivul de redacție:

Teo Laze, Dana Popa, Andreea Homoșdean, Andreea Fiț, Ildikó Trică, Ramona Codrea, Dani Ardelean.
Pentru materiale, sugestii și propuneri, așteptăm să ne scrieți la adresa de e-mail buletin.duminical@yahoo.com

ATENȚIE

◆ Dacă ai citit acest buletin și te-ai simțit zidit sufletește, ia-l și dă-l unui prieten care are nevoie de Dumnezeu. Nu-l arunca sau nu-l lăsa uitat pe vreun raft din camera ta!

◆ În cazul în care ai “pierdut” un număr al buletinului și dorești să îl citești, intră pe www.poartacerului.ro, la secțiunea *Resurse*, și vei găsi buletinul în format **COLOR**.

BISERICA POARTA CERULUI

“Fericirea mea este să mă apropiu de Dumnezeu!” (2015)

“... știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce-L iubesc pe Dumnezeu!” (Rom. 8:28)

Lecțiile profunde ale vieții

Nu pot defini cu exactitate de ce, unde și cum s-a înrădăcinat în mințile noastre ideea că suferințele extreme, lipsurile acute, trăirile interioare și experiențele dureroase sunt pentru noi lecții, lecții de mare importanță și însemnătate. Și sunt, cu adevărat, sunt. Însă aceeași însemnătate plină de profunzime o pot avea în viețile noastre situații aparent banale. Și tocmai pentru că la prima vedere par a fi banale, cei mai mulți dintre noi pierdem adevărata lor încărcătură și ratăm învățăturile pe care le-am putea desprinde din ele.

Să ne gândim la situațiile în care ne putem afla într-o zi obișnuită. Aglomerația din trafic pe care toți o evităm poate fi una dintre aceste lecții profunde ale vieții. Dumnezeu se poate folosi de ea pentru că modul în care reacționăm scoate la iveală fie mânie, nemulțumire, frustrare sau mândrie, fie evlavie. Dar câți dintre noi am privit-o așa? Câți am descoperit scopul Lui divin? Telefonul „inoportun” al unui prieten scoate la iveală compasiune, dragoste de aproape sau de sine? O cheltuială neprevăzută scoate la iveală îngrijorare sau credință și încredere în Dumnezeu?

Tot ceea ce ni se întâmplă e modul lui Dumnezeu de a ne învăța cum să ne purtăm în astfel de situații și ele sunt multiple. În toate situațiile, Dumnezeu vrea să ne învețe cum să ne purtăm, cum să reacționăm, cum să fim. Desigur, mai întâi constatăm realitatea cu ochii noștri. Vedem cum suntem și ceea ce facem, deși știm cum trebuie să fim și știm și cum trebuie să ne purtăm. Am neglijat multe aspecte, poate din neatenție, din ignoranță sau din alte motive, dar Dumnezeu nu le-a trecut cu vederea. Dacă dorim să-I fim plăcuți și dacă dorim înțelepciunea Lui, vom căuta să fim mai atenți, mai cu băgare de seamă la fiecare lucru, om, situație sau aspect din viețile noastre. În cele mai mici lucruri și prin cele mai neînsemnate în ochii noștri, El are „deghizate” lecțiile Lui. Le vom descoperi profunzimea? Dumnezeu să ne ajute! ■ **Mihaela Țărmure**

Familii unite în rugăciune

Familia POPA

Membrii familiei: Familia Popa Traian și Andreea s-a întemeiat în urmă cu 7 ani, iar în acest timp frumos, Dumnezeu i-a binecuvântat cu două daruri minunate: **Sara** (5 ani) și **Matei** (2 ani).

Slujire în biserică: Părinții slujesc în biserică ajutând și sprijinind în rugăciune pe cei aflați în nevoi, iar micuța Sara slujește în cadrul Școlii Duminicale.

Versetul familiei: Psalmul 55:22 – *“Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, și El te va sprijini. El nu va lăsa niciodată să se clatine cel neprihănit.”*

O experiență cu Domnul: Familia Popa a mărturisit că în decursul anilor au trecut prin mai multe experiențe cu Domnul din care El i-a scos întotdeauna biruitori. Ultima pe care ar dori să o împărtășească bisericii este aceasta: „La vârsta de 7 luni, micuțul nostru a fost diagnosticat cu neutropenie severă - o boală hematologică foarte gravă, care face ca pacientul să nu aibă deloc imunitate, pentru ca organismul lui să poată lupta în caz de infecții cu viruși, bacterii sau orice altfel de boală. În urma diagnosticului, Matei a fost internat în secția de hematologie oncologie pentru trei săptămâni. Întrucât pentru această boală nu există tratament, sfatul medicilor a fost să îl ținem cât mai mult izolat pentru a nu contacta nicio boală și să ne rugăm pentru el. Ne-am rugat Domnului, s-a rugat și biserica, iar astăzi vrem să Îi mulțumim lui Dumnezeu că l-a purtat pe Brațele Sale pe Matei, nu a mai fost deloc internat, iar starea lui de sănătate este bună. Matei este o mărturie pentru noi și pentru cei din jurul nostru, că Domnul mai lucrează și în zilele noastre. Noi considerăm că el a fost vindecat de Domnul. Slăvit să fie Numele Lui!”

Motive de rugăciune: Dorim să ne rugăm pentru familia Popa, ca Dumnezeu să-i ajute să se apropie cât mai mult de El. De asemenea, ei cer Domnului să reverse peste ei toți – părinți și copii – sănătate deplină, să lase mântuire în viețile părinților Andreei și să-i binecuvânteze în lucrarea de finalizare a construcției casei.

Dumnezeu să-i călăuzească la fiecare pas și să rămână mereu pe primul loc în familia lor! ■ **A.H.**

Urăm “La Mulți Ani!” în umblarea cu Domnul celor care își serbează ziua de naștere săptămâna viitoare:

Duminică, 15 februarie - **Alexandra Filip, Vasile Marcu, Andreea Silaghi**
 Luni, 16 februarie - **Alina Barbu, Ionela Blaga, Miriam Boartăș, Florin Corjuc, Diana Prichici, Narcis Roșca, Florin Rotărescu, Sabina Șoancă**
 Marți, 17 februarie - **David Ardelean, Florin Chiș, Tania Criste, Edward Rus, Sebastian Trăușan**
 Miercuri, 18 februarie - **Andrada Balaj Todorescu, Lidia Cercelaru, Daniel Ciupac, David Draia, Iulia Giurgiu, Tîmea Goagără, Ionela Roșu**
 Joi, 19 februarie - **Marinela Bogdan, Debora Loghin, David Surugiu**
 Vineri, 20 februarie - **Bianca Antal, Maria Guler, Dorel Pantea, Anton Urs**
 Sâmbătă, 21 februarie - **Carmen Poalelungi, Sorin Schîpor, Emanuel Stoica**

“Cei ce cunosc Numele Tău se încred în Tine, căci Tu nu părăsești pe cei ce Te caută, Doamne!”
 (Ps. 9:10)

Plimbarea cu taxiul

Taximetrist fiind, într-o noapte, am avut parte de o comandă mai puțin obișnuită. La 2:30 AM, mă aflam în fața unei clădiri întunecate, cu o singură lumină la parterul unei ferestre... În asemenea circumstanțe, mulți taximetriști ar claxona o dată sau de două ori, ar aștepta un minut și apoi ar pleca. Dacă nu mi se părea un pericol, uneori mai mergeam la ușă. Așa că am mers și-am bătut la ușă. *“Doar un minut”*, răspuse o persoană în vârstă. Auzeam ceva tras de-a lungul pardoselii. După o pauză lungă, ușa s-a

***“Oh, nu contează” spuse ea.
 “Nu mă grăbesc. Eu acum merg spre un azil...”***

deschis. O femeie mică de statură, în jur de vreo 80 de ani stătea în fața mea. Lângă ea era o valiză mică. Apartamentul arăta ca și nelocuit. Tot mobilierul era acoperit cu cearșafuri. *“Ați putea să îmi duceți bagajul până la mașină?”* zise ea. Am dus valiza la mașină și apoi m-am întors să o ajut pe femeie. Ea m-a luat de braț și am mers încet spre mașină. A continuat să-mi mulțumească pentru amabilitatea mea. *“Nu e mare lucru”* i-am zis eu. *“Oh, ești un băiat așa de bun!”* zise ea. Când am intrat în mașină, mi-a dat o adresă, iar apoi m-a întrebat: *“Ai putea conduce prin centrul orașului?”* *“Nu este calea cea mai scurtă”*, am răspuns eu rapid. *“Oh, nu contează”* spuse ea. *“Nu mă grăbesc. Eu acum merg spre un azil...”* În tăcere, am căutat ceasul de taxare și l-am oprit. Pentru următoarele două ore am condus prin oraș. Mi-a arătat clădirea unde odată ea lucrase ca și operator pe lift. Am condus prin cartierul unde ea și soțul ei locuiau când erau proaspăt căsătoriți. M-a dus în fața unui magazin cu mobilă care odată fusese o sală de bal unde obișnuia să

mergea la dans pe vremea când era fată... și am continuat. Se făcea dimineață. *“Sunt obosită... Hai să mergem.”* Am condus în tăcere spre adresa pe care mi-o dăduse. Am ajuns, am deschis portbagajul și am dus valiza până la ușă. *“Cât îți datorez?”* a întrebat ea, în timp ce își căuta portmoneul. *“Nimic”* am zis eu. *“Dar trebuie și tu să te întreții.”* *“Nu vă faceți griji... sunt și alți pasageri”*, am răspuns eu. Aproape fără să mă gândesc, m-am aplecat și i-am dat o îmbrățișare. Ea m-a strâns cu putere... *“Ai adus unei femei în vârstă un micuț moment de bucurie”*, spuse ea. *“Mulțumesc!”* I-am strâns mâna și apoi am plecat în lumina dimineții.

În spatele meu, o ușă se închisese... Era ca sunetul de încheiere al unei vieți... Nu am mai luat alți pasageri în tura aceea de lucru. Am condus pierdut în gânduri... Ce ar fi fost dacă femeia aceea ar fi dat peste un taximetrist mândros, sau unul care ar fi fost nerăbdător să-și termine tura?... Ce-ar fi fost dacă aș fi refuzat să iau comanda, sau doar să claxonez o dată și apoi să plec? Uitându-mă în urmă, nu cred că am făcut ceva mai important în întreaga mea viață. Suntem condiționați să credem că viețile noastre se învârt în jurul unor momente mărețe. Dar adesea, aceste momente mărețe ne iau prin surprindere - frumos împachetate în ceea ce alții ar considera ceva puțin, ceva neînsemnat... ■ **www.crestin.ro**

